

655. * Ἀνάπομπος. *Sursum mittens.*
659. * Θεομήτωρ. *Par Diis consiliarius.* Ex Homericis θεόφιν μήτωρ ἀτάλαντος, *Iliad. H. 366. etc.* Θεομήτωρ quidam Samiorum tyrannus memoratur Herodot. VIII. 85. [Inscriptio ap. Spon. Misc. Erud. Ant. p. 368. σῶμα μὲν ἦδε κόνις κεύθει θεομήστορος ἀνδρός. *Ex Addendis.*]
663. Βαλήν. *Rex.* Schol. βαλήν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δὲ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. ὅθεν καὶ Βαληναῖον ὄρος (Pseudo-Plutarch, de Flumin. p. 1155.) ὃ ἐστὶ βασιλικόν. 171 quae habet Eustath. ad *Iliad. Γ. p. 381. et ad Od. Τ. p. 1854.* Sext. Empir. adv. Mathem. I. 313. Οἱ παρὰ Σοφοκλεῖ ποιμένες, ἰὼ βαλλήν λέγοντες, ἰὼ βασιλεῦ λέγουσι, Φρυγιστί. Vocem Phoeniciam esse aiunt Salmasius, Bochartus, et Spanhemius ad Callim. p. 56.
664. Κόρυμβον. *Apex.* καθόλου πάντα τὰ μετέωρα, καὶ εἰς ὕψος ἀνατείνοντα κορύμβους λέγουσιν. Hesych. Plerumque de navium aplustribus usurpatur. Vid. supra 417. Formabatur a κορύς, quod ab antiqua voce κόρ caput, unde κόρση, κορυφή, κόρταφος, et per metathesin κρόταφος. Haec vero Aeolica erat forma pro κάρ, unde κάρα. Notum est Aeolenses ο pro α scripsisse. Sic etiam κορζία pro καρδία Paphii, teste Hesychio.
665. Κροκόβαπτος. *Croco tinctus.* idem quod κροκοβαφής in Agam. 1129. In ejusdem fabulae v. 240. κρόκου βαφάς significare videtur *velum croco tinctum.* Catullus LIX. 8. *laetus huc, Huc veni, niveo gerens Luteum pede soccum.* Seneca Hippolyto, *Crura distincto religavit auro Luteo plantas cohibente sacco.* Virgil. Ecl. VII. 31. *levi de marmore tota Punico stabis suras evincta cothurno.*
- Ibid.* Εὔμαρις. *Calceamenti genus.* εἶδος ὑποδήματος. Hesych. Vid. notas. Persarum cothurnos splendidos ap. Clem. Alexandrinum memorari notavit Stanleius.
667. Τιάρα. *Tiara.* Infulae genus ad cuspidem perductae. Photius et Suidas, *Τιάρα.* κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣν οἱ βασιλεῖς μόνοι ὀρθὴν ἐφόρουν παρὰ Πέρσαις, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένην καὶ Δημάρατος ὁ Λακεδαιμόνιος, ὃς δὴ μετὰ Ξέρξου ἦλθεν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας, ἐπὶ τινὸς εὐήμερίας συγχωρήσαντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως ὃ θέλει αἰτήσασθαι, ἠτήσατο ἐν ὀρθῇ τῇ τιάρα εἰς Σάρδεις εἰσελάσαι, ὡς φησι Φύλαρχος ἐν ἰ (minus recte ap. Suidam ἐν (ἐν)δεκάτῳ.) τὸ δ' αὐτό φασιν εἶναι καὶ κίταριν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων, τὴν κίταριν, ὡς διάφορον. Legendum ὡς φησι Κλείταρχος ἐν δεκάτῃ. Clitarchi γλῶσσαι apud Athenaeum citantur in quibus voces ethnicas explicuerat: vid. VII. p. 500. F. Aristoph. Av. 486. a Stanleio laudatus, *Διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὡσπερ βασιλεὺς ὁ μέγας, διαβάσκει Ἐπὶ*